

ваше да се хвърли въ атака веднага слѣдъ като се раздадоха първитѣ изсрѣли на Св. Никола. Въ този случай, той би привлѣкалъ на себѣ си частъ отъ резервитѣ на генералъ Радецки и, може би, щеше да облекчи задачата на „избранниците“ и на баталионитѣ отъ 1-ва и 2-ра бригада.

4) Едно отъ главнитѣ условия за избора на пункта на атаката е, щото той *да бѣде достъпенъ*. Въ нощния бой това правило е още по вѣрно. Между туй, ний виждаме, че Сюлейманъ избира и насочва „избранниците“ срѣщу пай-малко достъпния юженъ фронтъ на Св. Никола. Чии ни се, че шанситѣ за успѣха щѣха да бѣдатъ по-голѣми, ако избранниците заедно съ 2-ра бригада се насочаха по дола между висотата Св. Никола и Волинската. Тукъ тѣ биха излѣзли право въ гърба на първата височина и можаха да отрѣжатъ слабитѣ руски сили, които се намираха тамъ. Разбира се, че едноврѣменно съ това трѣбваше да атакува и Вессель паша, а Реджепъ паша да прѣдприеме пове една демонстрация срѣщу Кржглата, или Тилна батарея.

5) На разсъмнувание турскитѣ батареи отъ фланговетѣ, повидимому, не поддържаха достатъчно енергично дѣйствиата на своята пѣхота. Тѣ трѣбваше да оставятъ на страна всички други цѣли и да насочатъ единъ огненъ градъ на пространството между Централната батарея и Св. Никола, по което се движаха русскитѣ резерви. Съ това щеше значително да се затрудни формированието на шурмовитѣ колони и, меже би „избранниците“ щѣха да сполучатъ да се утвърдятъ по основателно въ заетитѣ руски окопи и въ скалитѣ.

6) Сюлейманъ паша испослѣ мотивираше нощната атата на 5-й септемврий съ прѣвземанкето на Ловичъ отъ руситѣ. Ние не можемъ да разберемъ каква врьска можеше да съществува между вземанието на Ловичъ и този неумѣстенъ бой. Напротивъ, слѣдъ паданието на тоя градъ, възможността да се съгласуватъ дѣйствиата